

ROZPORZĄDZENIE RADY EWG NR 17**pierwsze rozporządzenie wprowadzające w życie art. 85 i 86 Traktatu**

RADA EUROPEJSKIEJ WSPÓLNOTY GOSPODARCZEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 87,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego,

uwzględniając opinię Zgromadzenia Parlamentarnego,

a także mając na uwadze, co następuje:

w celu stworzenia systemu, który zapewni, że konkurencja na Wspólnym Rynku nie będzie zakłócona, celowym jest doprowadzenie do wyważonego stosowania art. 85 i 86 w jednolity sposób w Państwach Członkowskich;

należy określić zasady stosowania art. 85 ust. 3, przy czym należy spełnić wymóg skutecznego nadzoru oraz możliwie prostej kontroli administracyjnej;

dlatego wydaje się koniecznym, zasadnicze zobowiązanie przedsiębiorstw chcących skorzystać z art. 85 ust. 3 do zgłaszania Komisji swoich porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych;

należy jednakże uwzględnić, że z jednej strony porozumienia, decyzje i praktyki uzgodnione prawdopodobnie są bardzo liczne i dlatego nie mogą być jednocześnie zbadane i że z drugiej strony niektóre z nich posiadają cechy szczególne, które sprawiają, że są one mniej szkodliwe dla rozwoju Wspólnego Rynku;

dlatego też jest celowym wprowadzenie tymczasowo dla określonych grup porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych systemu elastyczniejszego, nie naruszając ich ważności na podstawie art. 85;

przedsiębiorstwa mogą być zainteresowane tym, aby wiedzieć, czy porozumienia, decyzje lub działania, w których uczestniczą lub zamierzają uczestniczyć mogą stworzyć Komisji okazję do działania na podstawie art. 85 ust. 1 lub art. 86;

w celu zapewnienia jednolitego stosowania art. 85 i 86 na wspólnym rynku konieczne jest ustanowienie przepisów, zgodnie z którymi Komisja w ścisłej i stałej współpracy z właściwymi władzami Państw Członkowskich może podejmować środki niezbędne do stosowania przepisów tych artykułów;

w tym celu Komisja musi mieć możliwość współpracy z właściwymi władzami Państw Członkowskich i mieć prawo, na całym obszarze Wspólnego Rynku, do żądania informacji i przeprowadzania kontroli, które są konieczne do stwierdzenia zakazanych w art. 85 ust. 1 porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych oraz zakazanego w art. 86 nadużywania pozycji dominującej;

w celu wypełnienia swojego zadania zapewnienia stosowania przepisów Traktatu, Komisja musi mieć prawo kierowania do przedsiębiorstw lub związków przedsiębiorstw zaleceń i decyzji w celu zaprzestania naruszeń art. 85 i 86;

przestrzeganie art. 85 i 86 i wypełnianie przez przedsiębiorstwa i związki przedsiębiorstw obowiązków nałożonych na podstawie niniejszego rozporządzenia musi być zabezpieczone karami pieniężnymi oraz okresowymi karami pieniężnymi;

odnośnym przedsiębiorstwom należy przyznać prawo wysłuchania przez Komisję, a osobom trzecim, których interesów może dotyczyć decyzja, stworzyć wcześniej okazję do wypowiedzenia się oraz zapewnić możliwość szerokiego publikowania podjętych decyzji;

wszystkie decyzje wydawane przez Komisję na podstawie niniejszego rozporządzenia podlegają kontroli Trybunału Sprawiedliwości zgodnie z warunkami określonymi w Traktacie; ponadto, zgodnie z art. 172, koniecznym jest przyznanie Trybunałowi Sprawiedliwości nieograniczonej jurysdykcji w odniesieniu do decyzji, w których Komisja nakłada kary pieniężne i okresowe kary pieniężne;

niniejsze rozporządzenie może wejść w życie nie naruszając innych przepisów wydanych na podstawie art. 87,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

lub art. 86 Traktatu i biorąc pod uwagę znane jej okoliczności, nie ma powodu, aby podejmować działania przeciwko porozumieniu, decyzji lub praktyce uzgodnionej.

Przepis podstawowy

Bez uszczerbku dla przepisów art. 6, 7 i 23 niniejszego rozporządzenia, porozumienia, decyzje i praktyki uzgodnione, określone w art. 85 ust. 1 Traktatu, i nadużycie pozycji dominującej na rynku w rozumieniu art. 86 Traktatu są zakazane bez potrzeby wydawania w tych sprawach uprzedniej decyzji.

Artykuł 3

Zaniechanie naruszeń

Artykuł 2

1. Jeśli Komisja, na wniosek lub z urzędu, stwierdzi naruszenie art. 85 lub 86 Traktatu, może, w decyzji, zobowiązać odnośne przedsiębiorstwa lub związki przedsiębiorstw do zaniechania naruszenia.

Atest negatywny

2. Do złożenia wniosku uprawnione są:

Komisja, na wniosek odnośnych przedsiębiorstw lub związków przedsiębiorstw, może stwierdzić, że, na podstawie art. 85 ust. 1

a) Państwa Członkowskie;

b) osoby fizyczne lub prawne, które wykażą uzasadniony interes.

Takie porozumienia, decyzje i praktyki uzgodnione mogą być zgłoszone Komisji.

3. Bez uszczerbku dla innych przepisów niniejszego rozporządzenia, Komisja może, przed wydaniem decyzji zgodnie z ust. 1, skierować do odnośnych przedsiębiorstw lub związków przedsiębiorstw zalecenie zaniechania naruszenia.

Artykuł 5

Zgłaszanie istniejących porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych

Artykuł 4

Zgłaszanie nowych porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych

1. Porozumienia, decyzje i praktyki uzgodnione określone w art. 85 ust. 1 Traktatu, które zawarto po wejściu w życie i których strony chcą skorzystać z art. 85 ust. 3, zgłasza się Komisji. Dopóki nie są one zgłoszone, nie można wydać decyzji na podstawie art. 85 ust. 3.

2. Ustępu 1 nie stosuje się do porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych, gdy:

1) Ich stronami są tylko przedsiębiorstwa z jednego Państwa Członkowskiego i porozumienia, decyzje lub praktyki uzgodnione nie dotyczą przywozu lub wywozu między Państwami Członkowskimi;

2) Uczestniczą w nich tylko dwa przedsiębiorstwa i porozumienia te mają na celu:

a) ograniczenie swobody ustalania cen lub warunków transakcji jednej strony w kontrakcie odsprzedaży towarów, które nabyła ona od drugiej strony kontraktu,

b) nakładanie na nabywcę lub użytkownika przemysłowych praw wyłącznych - w szczególności patentów, wzorów użytkowych, zdobniczych lub znaków towarowych - lub na uprawnionego z umowy o nabyciu albo użytkowaniu praw do korzystania z metod wytwarzania lub wiedzy dotyczącej korzystania i stosowania procesów przemysłowych, ograniczenia związanego z wykonywaniem tych praw.

3) Ich przedmiotem jest jedynie:

a) rozwój lub jednolite stosowanie norm lub typów;

albo

b) wspólne poszukiwanie usprawnień technicznych; jeśli ich wyniki są dostępne dla wszystkich uczestników, z których każdy z nich może z nich korzystać.

1. Porozumienia, decyzje i praktyki uzgodnione określone w art. 85 ust. 1 Traktatu, które istnieją w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia i których strony chcą skorzystać z art. 85 ust. 3, należy zgłosić Komisji przed dniem 1 sierpnia 1962 r.

2. Ustępu 1 nie stosuje się do porozumień, decyzji lub praktyk uzgodnionych objętych przepisami art. 4 ust. 2; mogą być one zgłoszone Komisji.

Artykuł 6

Decyzje na podstawie art. 85 ust. 3

1. Jeśli Komisja wydaje decyzję zgodnie z art. 85 ust. 3 Traktatu, określa w niej datę, od której decyzja staje się skuteczna. Nie może to być data sprzed dnia zgłoszenia.

2. W ust. 1 zdanie drugie nie stosuje się do porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych określonych w art. 4 ust. 2 i art. 5 ust. 2, ani do porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych określonych w art. 5 ust. 1, które zgłoszono w terminie przewidzianym w przepisie niniejszego artykułu.

Artykuł 7

Szczególne przepisy dotyczące istniejących porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych

1. Jeśli porozumienia, decyzje i praktyki uzgodnione, które istniały w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia i zostały zgłoszone przed datą określoną w art. 5 ust. 1, nie spełniają przesłanek art. 85 ust. 3 Traktatu, a odnośne przedsiębiorstwa i związki przedsiębiorstw zaprzestały realizacji swoich porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych, albo zmieniły je w taki

sposób, że nie są już objęte zakazem art. 85 ust. 1, albo, że spełniają przesłanki art. 85 ust. 3, zakaz art. 85 ust. 1 stosuje się tylko w okresie ustalonym przez Komisję. Decyzja Komisji zgodnie z powyższym zdaniem nie ma zastosowania do przedsięwzięć i związków przedsięwzięć, które nie zgodziły się wyraźnie na zgłoszenie.

2. Do porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych, objętych przepisami art. 4 ust. 2, które istnieją w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, stosuje się ust. 1, jeśli zostały zgłoszone przed dniem 1 stycznia 1967 r.

Artykuł 8

Czas obowiązywania i cofnięcie decyzji wydanej na podstawie art. 85 ust. 3

1. Decyzja w zastosowaniu art. 85 ust. 3 Traktatu jest wydawana na czas określony i może być powiązana z warunkami i obowiązkami.

2. Decyzja może być, na wniosek, odnowiona, jeśli przesłanki art. 85 ust. 3 są nadal spełnione.

3. Komisja może decyzję cofnąć lub zmienić albo zakazać stonom określonych działań:

- a) jeśli zmieniły się jakiekolwiek okoliczności faktyczne stanowiące podstawę wydania decyzji;
- b) jeśli strony naruszają jeden z obowiązków powiązanych z decyzją;
- c) jeśli decyzja opiera się na nieprawdziwych informacjach albo została wydana w wyniku nadużycia;
- d) jeśli strony nadużywają wyłączenia spod przepisów art. 85 ust. 1 Traktatu, przyznane im decyzją.

W przypadkach, do których mają zastosowanie lit. b), c) i d), decyzja może być cofnięta z mocą wsteczną.

Artykuł 9

Właściwość

1. Z zastrzeżeniem kontroli decyzji Komisji przez Trybunał Sprawiedliwości, jest ona wyłącznie właściwa do stwierdzenia, że art. 85 ust. 1 nie znajduje zastosowania zgodnie z art. 85 ust. 3 Traktatu.

2. Komisja jest właściwa do stosowania art. 85 ust. 1 i art. 86 Traktatu, pomimo, że nie upłynęły jeszcze terminy dokonania zgłoszenia określone w art. 5 ust. 1 i art. 7 ust. 2.

3. Dopóki Komisja nie wszczęła postępowania na podstawie art. 2, 3 lub 6, władze Państw Członkowskich pozostają właściwe do stosowania art. 85 ust. 1 i art. 86 zgodnie z art. 88 Traktatu; pozostaje ona właściwa bez względu na to, że nie upłynęły jeszcze terminy dokonania zgłoszenia określone w art. 5 ust. 1 i art. 7 ust. 2.

Artykuł 10

Współpraca z władzami Państw Członkowskich

1. Komisja przekazuje bezzwłocznie właściwym władzom Państw Członkowskich kopie wniosków i zgłoszeń łącznie z kopiami najważniejszych dokumentów, które dostarczono jej w celu stwierdzenia naruszeń art. 85 lub 86 Traktatu, lub w celu udzielenia atestu negatywnego albo też w celu wydania decyzji zgodnie z art. 85 ust. 3.

2. Komisja prowadzi postępowanie określone w ust. 1 w ścisłej i stałej współpracy z właściwymi władzami Państw Członkowskich; mają one prawo do wyrażania stanowiska odnośnie do tego postępowania.

3. Przed podjęciem każdej decyzji zamykającej postępowanie, o którym mowa w ust. 1, oraz przed podjęciem każdej decyzji o odnowieniu, zmianie lub cofnięciu decyzji wydanej zgodnie z art. 85 ust. 3 Traktatu, należy zasięgnąć opinii Komitetu Doradczego ds. porozumień ograniczających konkurencję i pozycji dominującej.

4. Komitet Doradczy złożony jest z urzędników właściwych w sprawach praktyk ograniczających konkurencję. Każde Państwo Członkowskie wskazuje jako swojego przedstawiciela urzędnika, który w przypadku przeszkody może być zastąpiony przez innego urzędnika.

5. Zasięgnięcie opinii następuje na wspólnym posiedzeniu, które zwołuje Komisja; posiedzenie to odbywa się najwcześniej czterdzieści dni po wysłaniu zawiadomienia o zwołaniu. Do zawiadomienia załącza się przedstawienie stanu faktycznego wraz z najważniejszymi dokumentami, a także tymczasowy projekt decyzji dla każdego badanego przypadku.

6. Komitet Doradczy może wydać opinię, bez względu na to, czy jej członkowie lub ich zastępcy są obecni. Sprawozdanie z przeprowadzenia procedury zmierzającej do zasięgnięcia opinii załącza się do projektu decyzji. Nie jest on podawany do wiadomości publicznej.

Artykuł 11

Żądanie informacji

1. Komisja, w celu wykonania zadań powierzonych jej na mocy art. 89 i w przepisach przyjętych na podstawie art. 87 Traktatu, może uzyskiwać od rządów i właściwych władz Państw Członkowskich oraz przedsiębiorstw i związków przedsiębiorstw wszystkie konieczne informacje.

2. Jeśli Komisja skieruje wniosek o udzielenie informacji do przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw, przekazuje jednocześnie kopię tego żądania właściwym władzom Państwa Członkowskiego, na którego terytorium znajduje się siedziba przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw.

3. W swoim wniosku Komisja wskazuje podstawę prawną i cel wniosku oraz kary przewidziane w art. 15 ust. 1 lit. b) w przypadku udzielenia nieprawdziwych informacji.

4. Do udzielenia informacji są zobowiązani właściciele przedsiębiorstwa lub ich przedstawiciele, a w przypadku osób prawnych, spółek, firm lub stowarzyszeń niemających osobowości prawnej - osoby powołane do ich reprezentacji zgodnie z ustawą lub statutem.

5. Jeśli przedsiębiorstwa lub związki przedsiębiorstw nie udziela żądanych informacji w wyznaczonym przez Komisję terminie lub udziela niepełnych informacji, Komisja, w drodze decyzji, żąda informacji. W decyzji wskazuje się żądane informacje, wyznacza odpowiedni termin na ich udzielenie i wskazuje na kary przewidziane w art. 15 ust. 1 litera b) oraz art. 16 ust. 1 lit. c) oraz na prawo do poddania decyzji kontroli Trybunału Sprawiedliwości.

6. Komisja przekazuje jednocześnie kopię decyzji właściwym władzom Państw Członkowskich, na których terytorium znajduje się siedziba przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw.

Artykuł 12

Badania sektorów gospodarki

1. Jeśli w sektorze gospodarki rozwój handlu między Państwami Członkowskimi, zmiany cen, nieelastyczność cen lub inne okoliczności pozwalają sądzić, że konkurencja na Wspólnym Rynku

w obrębie danego sektora gospodarki jest ograniczana lub zakłócona, Komisja może zdecydować o wszczęciu ogólnego badania w obrębie tego sektora gospodarki i żądać od przedsiębiorstw należących do tego sektora gospodarki udzielenia informacji, które są konieczne do realizowania ustanowionych w art. 85 i 86 Traktatu zasad i do wykonania zadań powierzonych Komisję.

2. Komisja może w szczególności żądać od wszystkich przedsiębiorstw i związków przedsiębiorstw danego sektora gospodarki poinformowania jej o wszystkich porozumieniach, decyzjach i praktykach uzgodnionych, które nie podlegają zgłoszeniu na podstawie art. 4 ust. 2 i art. 5 ust. 2.

3. Jeśli Komisja wszczyna badanie przewidziane w ust. 2, od przedsiębiorstw i związków przedsiębiorstw, których wielkość pozwala sądzić, że zajmują one pozycję dominującą na Wspólnym Rynku lub na jego istotnej części, żąda również podania jej takich danych dotyczących struktury przedsiębiorstw i ich zachowania, które są potrzebne dla oceny ich pozycji w świetle art. 86 Traktatu.

4. Artykuł 10 ust. 3–6 oraz art. 11, 13 i 14 stosuje się odpowiednio.

Artykuł 13

Kontrole przeprowadzane przez władze Państw Członkowskich

1. Na żądanie Komisji, właściwe władze Państw Członkowskich przeprowadzają kontrole, które Komisja uważa za konieczne na podstawie art. 14 ust. 1, albo, których przeprowadzenie nakazała w decyzji zgodnie art. 14 ust. 3. Urzędnicy właściwych władz Państw Członkowskich odpowiedzialni za przeprowadzenie kontroli, wykonują swoje uprawnienia przedkładając pisemne upoważnienie właściwych władz tego Państwa Członkowskiego, na którego terytorium ma być przeprowadzona kontrola. W upoważnieniu wskazuje się przedmiot i cel kontroli.

2. Urzędnicy Komisji, na wniosek Komisji lub na wniosek właściwych władz Państwa Członkowskiego, na którego obszarze ma być przeprowadzana kontrola, mogą wspierać urzędników tych władz przy wykonywaniu ich zadań.

Artykuł 14

Uprawnienia kontrolne Komisji

1. Komisja, w celu wykonania zadań powierzonych jej w art. 89 i w przepisach przyjętych na podstawie art. 87 Traktatu, może przeprowadzać w przedsiębiorstwach i związkach przedsiębiorstw wszystkie konieczne kontrole.

W tym celu upoważnieni przez Komisję urzędnicy są uprawnieni do:

- a) kontrolowania ksiąg i innych dokumentów handlowych;
- b) sporządzania kopii i wyciągów z ksiąg i dokumentów handlowych;
- c) żądania na miejscu ustnych wyjaśnień;
- d) wstępu do wszystkich pomieszczeń, na wszystkie grunty i do środków transportu przedsiębiorstw.

2. Urzędnicy Komisji upoważnieni do przeprowadzania kontroli wykonują swoje uprawnienia przedkładając pisemne upoważnienie przeprowadzenia kontroli określające przedmiot i cel kontroli oraz kary przewidziane w art. 15 ust. 1 lit. c) w przypadkach, gdy nie przedłożono wszystkich żądanych ksiąg lub innych dokumentów handlowych. Komisja informuje w odpowiednim czasie przed przeprowadzeniem kontroli właściwe władze Państwa Członkowskiego, na którego terytorium ma być przeprowadzona kontrola, o kontroli i osobie urzędnika upoważnionego do przeprowadzenia kontroli.

3. Przedsiębiorstwa i związki przedsiębiorstw dopuszczają kontrole nakazane przez Komisję w drodze decyzji. W decyzji określa się przedmiot i cel kontroli, termin jej rozpoczęcia i kary przewidziane w art. 15 ust. 1 lit. c) oraz w art. 16 ust. 1 lit. d), a także prawo poddania decyzji kontroli Trybunału Sprawiedliwości.

4. Komisja podejmuje decyzje określone w ust. 3 po konsultacji z właściwymi władzami Państwa Członkowskiego, na którego terytorium ma być przeprowadzana kontrola.

5. Urzędnicy właściwych władz Państwa Członkowskiego, na którego terytorium ma być przeprowadzana kontrola, mogą na

wniosek tego organu lub na wniosek Komisji wspierać urzędników Komisji przy wykonywaniu ich zadań.

6. Jeżeli przedsiębiorstwo sprzeciwia się kontroli nakazanej na podstawie niniejszego artykułu, dane Państwo Członkowskie zapewnia urzędnikom Komisji, upoważnionym do przeprowadzenia kontroli, konieczne wsparcie, aby mogli oni przeprowadzić swoje kontrole. W tym celu Państwa Członkowskie podejmą odpowiednie środki przed dniem 1 października 1962 r. i po zasięgnięciu opinii Komisji.

Artykuł 15

Kary pieniężne

1. Komisja może, w formie decyzji, nakładać na przedsiębiorstwa i związki przedsiębiorstw kary pieniężne w wysokości 100–5 000 jednostek rozliczeniowych, jeśli umyślnie lub na skutek niedbalstwa:

- a) we wniosku na podstawie art. 2 lub w zgłoszeniu zgodnie z art. 4 i 5 podają nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd informacje;
- b) udzielają nieprawdziwych lub nie udzielają w terminie wyznaczonym w decyzji według art. 11 ust. 5 informacji żądanych zgodnie z art. 11 ust. 3 lub 5 albo zgodnie z art. 12;

albo

- c) w przypadku kontroli na podstawie art. 13 i 14 nie przedkładają wszystkich żądanych ksiąg albo innych dokumentów handlowych lub nie dopuszczają kontroli nakazanej w drodze decyzji zgodnie z art. 14 ust. 3.

2. Komisja może nałożyć, w drodze decyzji, na przedsiębiorstwa i związki przedsiębiorstw kary pieniężne w wysokości 1 000 –1 000 000 jednostek rozliczeniowych albo ponad tę kwotę do dziesięciu procent wartości osiągniętego w poprzednim roku gospodarczym obrotu każdego z przedsiębiorstw uczestniczących w naruszeniu, jeśli umyślnie lub przez niedbalstwo:

- a) naruszają art. 85 ust. 1 lub art. 86 Traktatu;
- b) naruszają obowiązki nałożone zgodnie z art. 8 ust. 1.

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej należy uwzględnić, oprócz wagi naruszenia, również okres trwania tego naruszenia.

3. Artykuł 10 ust. 3–6 stosuje się.

4. Decyzje wydawane na podstawie ust. 1–2 nie mają charakteru karnoprawnego.

5. Kara pieniężna przewidziana w ust. 2 lit. a) nie może być nakładana za działania:

a) podjęte po dokonaniu zgłoszenia Komisji, a przed wydaniem decyzji Komisji zgodnie z art. 85 ust. 3 Traktatu, o ile mieszczą się one w granicach działalności przedstawionej w zgłoszeniu;

b) dokonane przed zgłoszeniem w ramach istniejących w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych, o ile zgłoszenie nastąpi w terminach przewidzianych w art. 5 ust. 1 i art. 7 ust. 2.

6. ustępu 5 nie stosuje się, jeśli Komisja poinformowała dane przedsiębiorstwa, że na podstawie wstępnego badania, w jej opinii, spełnione są przesłanki art. 85 ust. 1 Traktatu i że zastosowanie art. 85 ust. 3 nie jest uzasadnione.

Artykuł 16

Okresowe kary pieniężne

1. Komisja może, w drodze decyzji, nakładać na przedsiębiorstwa i związki przedsiębiorstw okresowe kary pieniężne w wysokości 50– 1 000 jednostek rozliczeniowych za każdy dzień zwłoki od chwili wskazanej w decyzji, w celu przymuszenia ich do:

- a) zaniechania naruszenia art. 85 lub 86 Traktatu, zgodnie z decyzją wydaną na podstawie art. 3 niniejszego rozporządzenia;
- b) zaniechania działania zakazanego zgodnie z art. 8 ust. 3;
- c) udzielenia pełnych i prawdziwych informacji, których zażądała w decyzji wydanej na podstawie art. 11 ust. 5;
- d) dopuszczania kontroli, nakazanej w drodze decyzji wydanej na podstawie art. 14 ust. 3.

2. Jeśli przedsiębiorstwa lub związki przedsiębiorstw wypełniły swoje zobowiązania, dla spełnienia których nałożono okresowe

kary pieniężne w celu przymuszenia, Komisja może ustalić ostateczną wysokość okresowej kary pieniężnej na poziomie niższym od kwoty, która wynikałaby z pierwszej decyzji.

3. Artykuł 10 ust. 3–6 stosuje się.

Artykuł 17

Kontrola przez Trybunał Sprawiedliwości

Trybunał Sprawiedliwości ma nieograniczoną jurysdykcję, w rozumieniu art. 172 Traktatu, w odniesieniu do kontroli decyzji Komisji, w których nakładana jest kara pieniężna lub okresowa kara pieniężna; może on nałożyć karę pieniężną lub okresową karę pieniężną uchylić, obniżyć albo podwyższyć.

Artykuł 18

Jednostka rozliczeniowa

Do celów stosowania art. 15–17 obowiązuje jednostka rozliczeniowa przewidziana przy sporządzaniu budżetu Wspólnoty zgodnie z art. 207 i 209 Traktatu.

Artykuł 19

Wysłuchanie stron i osób trzecich

1. Przed podjęciem decyzji przewidzianej w art. 2, 3, 6, 7, 8, 15 i 16 Komisja stwarza odnośnym przedsiębiorstwom i związkom przedsiębiorstw możliwość wysłuchania, co do zarzutów podnoszonych przez Komisję.

2. Jeśli Komisja lub właściwe władze Państw Członkowskich uważają to za konieczne, mogą wysłuchać także inne osoby fizyczne lub prawne. Wnioski tych osób o wysłuchanie należy uwzględnić, gdy wykażą one wystarczający w tym interes.

3. Jeśli Komisja zamierza wydać atest negatywny zgodnie z art. 2 lub wydać decyzję zgodnie z art. 85 ust. 3 Traktatu, publikuje istotną treść wniosku lub zgłoszenia wzywając wszystkie zainteresowane osoby trzecie do zgłoszenia Komisji uwag w wyznaczonym przez nią terminie, nie krótszym niż miesiąc. Przy publikowaniu należy uwzględnić uzasadnione interesy przedsiębiorstw w zachowaniu ich tajemnic handlowych.

Artykuł 20

Tajemnica zawodowa

1. Informacje uzyskane w wyniku stosowania art. 11, 12, 13 i 14 wykorzystuje się tylko do celów, w których żądano udzielenia informacji lub przeprowadzano kontrolę.

2. Bez uszczerbku dla postanowień art. 19 i 21, Komisja oraz właściwe władze Państw Członkowskich oraz ich urzędnicy i inni pracownicy są zobowiązani do nieujawniania informacji, uzyskanych w wyniku stosowania niniejszego rozporządzenia, i które ze względu na swój charakter chronione są tajemnicą zawodową.

3. Postanowienia ust. 1 i 2 nie sprzeciwiają się publikowaniu przeglądów lub zestawień, które nie zawierają danych o poszczególnych przedsiębiorstwach lub związkach przedsiębiorstw.

Artykuł 21

Publikowanie decyzji

1. Komisja publikuje decyzje wydane na podstawie art. 2, 3, 6, 7 oraz 8.

2. W publikacji podaje się strony i istotną treść decyzji; należy uwzględnić uzasadnione interesy przedsiębiorstw w ochronie ich tajemnic handlowych.

Artykuł 22

Przepisy szczególne

1. Komisja przedstawia Radzie wnioski, zgodnie z którymi określone grupy porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych objętych przepisami art. 4 ust. 2 lub art. 5 ust. 2 podlegają obowiązkowi zgłoszenia zgodnie z art. 4 lub 5.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 lutego 1962 r.

2. W ciągu roku po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, Rada zbada, na wniosek Komisji, jakie przepisy szczególne mogą być wydane dla wyłączenia spod przepisów niniejszego rozporządzenia porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych wskazanych w art. 4 ust. 2 lub art. 5 ust. 2.

Artykuł 23

Przepisy przejściowe w odniesieniu do decyzji władz Państw Członkowskich

1. Porozumienia, decyzje i praktyki uzgodnione, o których mowa w art. 85 ust. 1 Traktatu, w stosunku do których właściwe władze Państw Członkowskich, przed wejściem w życie, uznały art. 85 ust. 1 za niemający zastosowania zgodnie z art. 85 ust. 3, nie podlegają obowiązkowi zgłoszenia przewidzianemu w art. 5. Decyzja właściwych władz Państwa Członkowskiego traktowana jest jako decyzja w rozumieniu art. 6; traci ona swoją ważność najpóźniej we wskazanym w niej terminie, nie później jednak niż trzy lata po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia. Przepisy art. 8 ust. 3 stosuje się.

2. O wnioskach o odnowienie decyzji określonej w ust. 1 rozstrzyga Komisja zgodnie z art. 8 ust. 2.

Artykuł 24

Przepisy wykonawcze

Komisja jest upoważniona do wydania przepisów wykonawczych dotyczących formy, treści lub innych szczegółów odnośnie do wniosków zgodnie z art. 2 i 3 oraz zgłoszeń na podstawie art. 4 i 5, jak również w sprawie wysłuchania na podstawie art. 19 ust. 1 i 2.

W imieniu Rady

M. COUVE DE MURVILLE

Przewodniczący